

TOLBERTER ERF

Nummer 9
Oktober 2025

In dit nummer:

1. Afscheid
2. Afscheidsinterview: Dubbelgesprek met Tea en Maria
3. Aangeboden erfgoed ♦ Genealogie Jager uit Oostwold
4. De Nieuwe Ijsbaan Tolbert
5. Donateursmiddag: Plan Zuid in de schijnwerpers
6. Het verhaal achter het huwelijk van Jan en Martje / Jan en Riek
7. Vrijwilligers aan het woord: Janna en Ton Lietmeijer
8. De unieke fotoverzameling van Bralt Hovinga ♦ Agenda

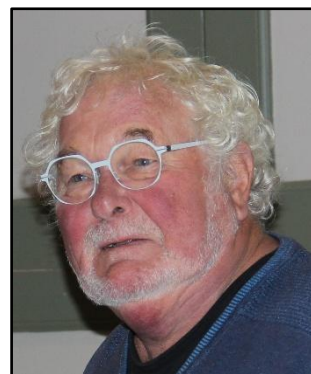
De nieuwe ijsbaan in wording.
Situatie per eind september

Afscheid

Partir c'est mourir un peu, afscheid nemen is een beetje sterven zeggen de Fransen. Misschien klinkt dat enigszins melodramatisch, maar zo beleven Maria, Tea en ik dat wel. Maria Nielsen-Wagenaar en Tea Koops-Klungers hebben besloten om per 1 januari 2026 te stoppen als bestuurslid van Fredewalda. Maria en Tea vertellen er elders in Tolbert Erf meer over.

Op 3 juni 2021 ben ik formeel gestopt als voorzitter van Fredewalda, maar omdat er toen geen opvolger was bleef ik de voorzittershamer hanteren. Daar is geen ruchtbaarheid aangegeven.

Ik heb nu het besluit genomen om per 1 april, geen grap, te stoppen als voorzitter van de Stichting Fredewalda, de facto, en van de Stichting CazemierBoerderij. In 2021 motiveerde ik mijn besluit: "Ik vind dat mijn houdbaarheidsdatum is bereikt". Dat geldt vier jaar later des te meer. Daarbij komt dat ik merk dat mijn energie is afgenomen sinds mijn hartstilstand in 2024 en een slagaderoperatie dit jaar. Beide stichtingen verdienen een voorzitter die er vol voor wil en kan gaan.

Achter de CazemierBoerderij worden de contouren van de nieuwe Ijsbaan zichtbaar. Piet de Vries vertelt hier meer over. Wij hopen dat op de donateursmiddag eind 2026 de ijsbaan officieel wordt geopend. Dan wordt ook de expositie "Ijspret" opengesteld: foto's, schaatsattributen, krantenartikelen en verhalen over schaatsers uit Tolbert zijn welkom.

Blij worden wij van de verhalen van vrijwilligers, die zich belangeloos inzetten voor Fredewalda en de CazemierBoerderij. In dit nummer zijn Janna en Ton Lietmeijer aan het woord.

Ik wens u veel leesplezier.

♦ Meindert Bouma, voorzitter

Afscheidsinterview

Dubbelgesprek met Tea en Maria

Ik heb Tea Koops en Maria Nielsen gevraagd wanneer zij zijn begonnen en wat hun taken waren. Beide dames staken voortvarend van wal.

Tea: “In het voorjaar van 2017 werd mij gevraagd of ik bestuurslid van Stichting Oudheidkamer Fredewalda wilde worden. Het leek me een mooie functie om een jaar of 4 te doen, inmiddels zit ik in 2025 er nog en is die vier jaar al lang voorbij.

Greet Atsma stopte met het secretariaat en ik nam het van haar over. Op 1 januari 2020 fuseerden Stichting Dorpshuis en Stichting Fredewalda, tezamen werd dat Stichting CazemierBoerderij. Daar heb ik samen met Bé Bosman een aantal jaren het secretariaat voor gedaan. Stichting Fredewalda bleef daarnaast bestaan, om het onroerend goed, wat eigendom is van deze stichting, en het erfgoed te beheren. Fredewalda heeft een ANBI-status en het is van belang om die te behouden, omdat we blij zijn met de vele donateurs. Een rode draad die door al die jaren heen liep, was het verplaatsen van de ijsbaan. Gelukkig neemt dat nu een definitieve vorm aan en met de aanleg is nu begonnen”.

Maria: “Sinds 30 januari 2015 ben ik als bestuurslid betrokken bij Fredewalda en de CazemierBoerderij. Als vrijwilliger in het museum draai ik de zaterdagdiensten mee en maak ik de roosters; Tea heeft dat de laatste tijd van mij overgenomen. Jaren heb ik ook meegedraaid in de schoonmaakploeg van Stoffer Frieso, een dankbaar werkje.

In december organiseer ik de kerstactiviteit, maar de voorbereiding begint al eerder. Samen met Alie Seiffers verzorgen wij de kraam op de kerstmarkt in de HJC Manege. Sinds drie jaar ben ik lid van de Activiteitencommissie en daar ligt mijn hart. Het hoogtepunt vond ik wel de viering van 80 jaar vrijheid op 4 april 2025. Ontroerend hoe muziek, verhalen, herinneringen en vluchtverhalen bij elkaar kwamen. Ik heb deze dag als zeer indrukwekkend ervaren”.

Toekomst

Tea: “Maar het is nu zover, ik stop als bestuurslid van Stichting Fredewalda per 1 januari 2026. Wel blijf ik actief als vrijwilliger in het museum en blijf de roosters maken voor het museum en het aanspreekpunt. Soms heb ik het gevoel dat de CazemierBoerderij aan een zijden draadje hangt, omdat we afhankelijk zijn van vrijwilligers en we vaak moeilijk vrijwilligers kunnen krijgen, maar tot nu toe lost het zich altijd weer op.

Als vrijwilligers op leeftijd hebben we regelmatig het gevoel dat het stopt, als wij er niet meer zijn. Verjonging in het vrijwilligersbestand, zowel in het museum als de horeca is van harte welkom!”

Maria: “In de toekomst staat er nog een aantal spectaculaire activiteiten op het programma. Mijn hoop is dat we wat jonger publiek aan kunnen trekken, we proberen onze activiteiten daar ook op te richten”.

Maria en Tea, jullie hebben een indrukwekkende staat van dienst opgebouwd, wij zijn jullie veel dank verschuldigd. Met jullie inzet qua tijd en energie hebben jullie een grote bijdrage geleverd aan activiteiten van Fredewalda en de CazemierBoerderij. Fijn dat jullie actief betrokken blijven bij het wel en wee van beide stichtingen. Hartelijk dank!

♦ Meindert Bouma

Iets voor u?

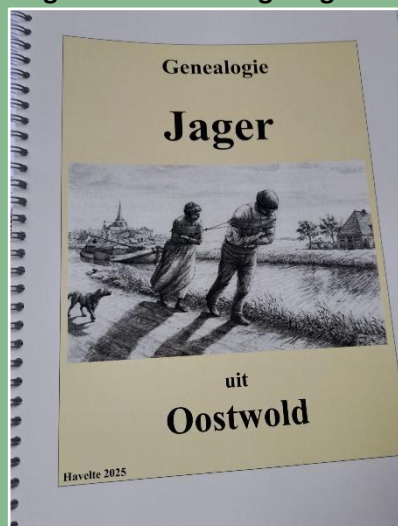
Wilt u een steentje bijdragen aan het soepel laten functioneren van het museum en de zalenverhuur van de CazemierBoerderij? Dat kan op heel verschillende manieren.

Binnen het bestuur zijn vacatures, maar u kunt ook gastvrouw/heer zijn in het museum, achter de bar en in de keuken staan, onderhoudsklusjes doen, met spons en zeep door het gebouw gaan, helpen bij PR, redactioneel werk of administratie... Kortom: er is altijd reuring en we kunnen altijd helpende handjes gebruiken.

Vraag vrijblijvend inlichtingen via info@fredewalda.nl of spreek gerust een van de bestuursleden of de beheerders eens aan.

Aangeboden erfgoed

Van Elies Wieringa-Jager te Leek, kregen wij een lijvig boek getiteld 'Genealogie Jager uit Oostwold'. Samensteller is Henk Tichelaar, met medewerking van Elies Wieringa-Jager.

De stamboom van de familie Jager is uitgezocht vanaf midden 1600. In 1811 neemt Ebel Pieters de familienaam **Jager** aan. Hij is landbouwer in Oostwold en woont aan het Hoendiep, destijds de 'Trekvaart van Stroobos naar Groningen'. Omdat zijn bezit niet al te groot is en het land rond Oostwold van slechte kwaliteit, is hij behalve landbouwer waarschijnlijk ook **Scheepsjager** geweest. Vandaar de achternaam 'Jager'.

Enkele generaties verder komen we Willem Jager (*1884) tegen, sloper en schipper, twaalf kinderen en de grondlegger van het Sloopbedrijf Jager in Midwolde. Hij is de grootvader van Elies. Deze genealogie is verrijkt met tal van wetenswaardigheden: oude beroepen en ambachten die voorkomen in deze familie en plaatsen waar ze gewoond hebben in de hele wereld.

Het werk ligt ter inzage in de bibliotheek van ons museum.

Genealogie Jager uit Oostwold Scheepsjagers, ridders van de lange lijn

Varen op de kanalen was gezinswerk. Vrouw en kinderen liepen aan een lange lijn *in het zeel* en trokken het schip. Ook werd het schip wel door de *diepen* gesleept door scheepsjagers. Man en paard liepen over het smalle *jaagpad* langs het water. Ze moesten er tevens voor zorgen dat het schip geen averij opliep. Bochten waren lastig te nemen. De lijn moest strak blijven om te zorgen dat er geen *kikker op de liene zat* (slappe lijn). Daarom stonden daar *rolpalen*. Behendig werd de lijn om de paal gegooid en het paard trok het schip zonder problemen door de bocht.

Als de scheepsjager het schip niet voor donker op de plaats van bestemming kon brengen, dan sliep hij met zijn paard in een schutstal. Bij iedere sluis stond wel zo'n open houten hok met wat stro erin.

Daar waren ook de cafés. Veel scheepsjagers kenden alle kroegen aan het kanaal, zij gaven het leven kleur en fleur.

Al vanaf de zeventiende eeuw is er gejaagd. Van meet af aan is er op de jagers toegekeken door een zogenaamde stresmeester, die er op lette of alles volgens de regels ging. De scheepsjagers trokken zich daar weinig van aan. Toen dit toezicht in 1879 werd opgeheven, maakten veel jagers er een janboel van. Rond 1900 vond de regering dat het uit moest zijn met de 'onhebbelijke en brutale wijze' waarop de ridders van de lange lijn hun beroep uitoefenden. Iedere scheepsjager kreeg een penning met een nummer. Bij ruzie, dronkenschap of een te hoog *jaagloon* raakten ze die kwijt.

Door de komst van motorschepen en kleine *opduwertjes* werden de scheepsjagers na 1920 steeds meer overbodig. Toch duurde het nog wel even voordat de binnenvaart helemaal gemotoriseerd was.

*Scheepsjager met paard bij de rolpaal ter hoogte van Vierverlaten.
(Collectie Groninger Archieven)*

De Nieuwe Ijsbaan Tolbert

De meesten van jullie zullen het al wel gezien hebben, het weiland rechts achter de boerderij is veranderd. De zwarte grond is uitgegraven en er is een groot deel aangevuld met substraat. Dit substraat is bedoeld voor een stevige ondergrond van de aan te leggen ijsbaan.

Hierbij een korte update van het project: Drie jaar geleden ben ik gevraagd door het Ijsbaanbestuur of ik de kar wilde trekken om de vergunningen rond te krijgen voor het aanleggen van een verharde ijsbaan achter de CazemierBoerderij. Daar was al heel wat over gepraat en er waren plannen geopperd, maar het kwam niet vlot.

Ik heb gesprekken gevoerd, heb subsidiepotjes aangeboord en heb alles ingediend bij de gemeente. Ik bespaar jullie de rompslomp die dat geeft, de ambtelijke molens enzovoorts. Voor de aanleg van een ijsbaan moeten er rapporten komen over geur, geluid, trillingen, en verder onderzoeken en rapporten over fysische geologie, flora/fauna, archeologie en historische geografie. Maar we hebben het klaargespeeld; de ijsbaan wordt aangelegd en is komende winter klaar voor gebruik. De uitgegraven grond ligt grotendeels op het naastgelegen weiland, dat was aan de lage kant en wordt opnieuw ingezaaid met gras, zodat de paarden van de manege dat kunnen gebruiken. Op de nieuwe ijsbaan komt nog een isolatielaag en daar bovenop asfalt. Er is ook nagedacht over een betonbaan, maar een praktijkonderzoek door onszelf bij verschillende andere banen leerde dat beton toch veel scheurvorming geeft. Asfalt heeft dat niet.

In het werk zijn direct mantelbuizen aangebracht, zodat nutsvoorzieningen en rioleringen aangelegd kunnen worden. Voor de komende winter zullen er bij vorst tijdelijke units worden geplaatst voor de schaatsers, volgend jaar zal worden bekeken hoe en in welke vorm een definitief onderkomen kan worden gerealiseerd. Al met al krijgt Tolbert een prachtige baan die multifunctioneel gebruikt kan worden, denk aan skeeleren en zo, maar ook Posta 7 kan er op rondtoeren. En bij grote evenementen in de manege kan er op geparkeerd worden.

Maar het belangrijkste is: bij (lichte) vorst kan er al snel worden geschaatst. Daarom houdt de baan de naam: Ijsbaan Tolbert.

♦ Piet de Vries

Ijsbaanvereniging Tolbert heeft al enige tijd geleden besloten om de ijsbaan te verplaatsen, maar neem dat niet al te letterlijk. De huidige baan vriest te langzaam dicht en als die dicht is, gaat het weer dooien. Op een andere locatie een ijsbaan aanleggen leek een betere optie. Het oog viel op een weiland achter de CazemierBoerderij, waar ruimte is voor een multifunctionele verharde baan.

Oproep

Eind volgend jaar wordt de ijsbaan officieel in gebruik genomen. Daarom wordt dan een tentoonstelling ingericht rond de historie van Ijsbaanvereniging Tolbert en de oude ijsbaan. Heeft u mooie foto's, voorwerpen (bijvoorbeeld een gewonnen beker of medaille, oude 'doorloper'tjes') of verhalen die we mogen exposeren, laat het ons dan weten. Dat kan per mail op info@fredewalda.nl of telefoon 0594-51 68 34 (Jur Engels)

Donateursmiddag 8 november 2025

Op zaterdag 8 november 2025 om 14.00 uur is 'Plan Zuid' het thema van de jaarlijkse donateursmiddag. Zeventig jaar geleden, in de vijftiger jaren van de vorige eeuw, kregen de plannen voor een nieuwe wijk, gelegen aan de zuidkant van het dorp Tolbert, vorm. Rond 1956 werd gestart met 'De Nieuwbouw'. De werktitel was 'Plan Zuid' en zo wordt de wijk nog steeds genoemd.

Voor donateurs van de Stichting Oudheidkamer Fredewalda (CazemierBoerderij) is de middag gratis te bezoeken.

Plan Zuid in de schijnwerpers

Het Gemeentelijk Woningbedrijf van de gemeente Leek was de opdrachtgever. Destijds werd het werk niet aanbesteed, maar gegund aan een aannemer binnen de gemeente en dat werd in dit geval Bouwbedrijf Siersma uit Tolbert.

De Thomas A. Verdeniusstraat was de eerste straat die werd aangelegd en daar werden de eerste woningen van Plan Zuid gebouwd. Ook kreeg

de pas opgerichte kleuterschool De Springplank in 1956 een plekje aan de Verdeniusstraat. Daarna volgden de Adriaan Simmelinkstraat en de Dokter Heukelmanstraat. Inmiddels was de Oldebertweg aangelegd en ook daar realiseerde Bouwbedrijf Siersma woningen in de sociale sector. Aan het Meester Boonstraplantsoen verrezen het Groene Kruisgebouw (1958) en het Postkantoor (1960). Her en der in de wijk was plaats voor particuliere woningbouw en daarmee was

Plan Zuid rond 1965 'vol'. Nadat de tramlijn Groningen-Drachten in 1985 werd opgeheven werd Plan Zuid uitgebreid met de Meester J. Tuintjerstraat. Een paar jaar eerder was de Cazemiershof gebouwd.

De bewoners van het eerste uur vonden elkaar al snel en om eenheid in de wijk te creëren werd de buurtvereniging 'Plan Zuid' opgericht. Bijna iedere huishouding was lid. Er werden het jaar rond allerlei leuke activiteiten georganiseerd, voor de jeugd en voor de ouderen. Er was een toneelvereniging, en er kwam een speeltuintje. 'Ons Dorpshuis' diende als clubhuis.

Op 8 november gaan we horen hoe het leven zich afspeelde in Plan Zuid. Tjerk Bekius is op pad geweest met zijn filmcamera en heeft verschillende (oud)bewoners hun verhaal laten vertellen. Ook het programmaonderdeel 'Aan de stamtoavel' met Jan Wieldraayer en een aantal andere (ex) Plan Zuid-bewoners zal een boeiend kijkje opleveren in het wel en wee van Plan Zuid. De straatnamen komen in beeld. Verdenius, Simmelink, Heukelman, Meester Boonstra en Meester Tuintjer. Wie waren zij? Zeventig jaar Plan Zuid, een interessant thema voor een donateursmiddag!

www.cazemierboerderij.nl

Het verhaal achter het huwelijk van Jan en Martje

Jan van der Kaap en Martje Bouwman kenden elkaar onder andere van het uitgaansleven in Bar De Doedelzak in Tolbert. Martje was toen een jaar of 17 en Jan halverwege de 20. Ze kenden elkaar ook van het voetbalveld, waar Martjes broer Wieger in het eerste speelde. Maar het spreekwoordelijke kwartje viel pas enkele jaren later toen Jan Martje op de jaarlijkse uitvoering van Woldhoorn een drankje aanbood, dat ze gretig aannam. En weg was ze weer.

Tót de jaarlijkse fietstocht op Koninginnedag 1980. Jan wist vrij zeker dat Martje 's avonds naar De Postwagen ging. Daar was na afloop muziek en Martje hield van dansen. Hij trok de stoute schoenen aan en ging naar Tolbert, ook al kon hij niet dansen...

En ja, daar zaten Martje en haar zusje Antje gezellig aan een tafeltje. Jan vroeg beleefd of hij erbij mocht komen zitten. Geen bezwaar! Antje voelde dat Jan voor Martje kwam, ging vroegtijdig naar huis en liet die twee daar achter in De Postwagen.

Vanaf dat moment kregen zij verking en op 15 oktober 1982, in het jaar van '1000 jaar Tolbert' zijn zij getrouwd in het gemeentehuis van Leek door mevrouw Tamminga. Martje: "Wij weten nog dat we toen heel veel vrienden hadden én erbij kregen, want op ons huwelijksfeest 's avonds waren ruim 250 mensen aanwezig. Een dag om nooit te vergeten!"

Het verhaal achter het huwelijk van Jan en Riek

Jan Jager (1917, Leek) en Hendrika (Riek) Hendriks (1909, Kesteren) zijn getrouwd op 1 maart 1945 in het gemeentehuis van Wieringen in Hippolytushoef.

Mijn ouders hebben elkaar ontmoet in 1944 in Bussum. Het eerste wat mijn moeder zei, was: "Ik heb liever de fiets dan die kerel, hij praat zo raar." (Gronings)

Toch kregen ze verking en verloofden zich in december 1944.

Mijn vader woonde op het voormalige eiland Wieringen. Hij had een eendenboet (hok) omgebouwd tot een woning. Mijn moeder ging tot haar trouwen werken en in de kost bij een boer in de Wieringermeer. Op 1 maart 1945 gingen ze lopend naar Hippolytushoef om daar te trouwen. Haar zwager en nichtje waren op de fiets uit Wageningen gekomen en twee zussen uit Bussum waren er ook bij. Haar zwager had een grote wasketel op de fiets om aardappelen, groente, enz. mee terug te nemen naar huis.

De wittebroodsweken brachten ze door in gezelschap van familie die een paar dagen bleef. Mijn ouders verhuisden in 1959 naar de gemeente Leek.

Ondanks dat ze zo verschillend waren heeft het huwelijk stand gehouden tot hun dood. Ze waren 54 jaar getrouwd.

Ik kan er met veel voldoening en liefde op terugkijken.

♦ *Elies Wieringa-Jager*

Expositie Trouwen is houwen

Tot en met het laatste weekend van november is in het voorhuis van de CazemierBoerderij een expositie te zien met bruids-japonnen, foto's, verhalen en tradities rond de huwelijksvoltrekking. De verhalen hiernaast zijn er een mooi voorbeeld van.

De expositie "Trouwen is houden" werd 'in besloten kring' geopend. Mensen die iets in bruikleen voor de tentoonstelling hadden afgestaan waren uiteraard welkom, en daarnaast waren medewerkers en vrijwilligers van de Cazemier-Boerderij present.

Voorzitter Meindert Bouma opende in stijl: hij verscheen in originele toga, die hij ook draagt als trouwambtenaar (BABS) van de gemeente Westerkwartier huwelijken sluit. Hij verhaalde boeiend over belevenissen die hij tijdens plechtigheden had beleefd.

Hij ging vervolgens onverwacht over tot een zogenaamde huwelijksvoltrekking met als gelegenheidsechtpaar Janna en Ton Lietmeijer.

De voltrekking verliep zonder problemen en het was aan het pasgehuwde paar de eer om de bruidstaart (toevallig gebakken door hun dochter Marieke Kooiker-Lietmeijer) aan te snijden en te verdelen onder de gasten.

Vrijwilligers aan het woord

Janna en Ton Lietmeijer

Ongeveer negen jaar geleden wist Klasien van Wijk, die toen beheerder was, Janna Lietmeijer te strikken als vrijwilligster in de horeca. Janna was toevallig in de CazemierBoerderij en maakte de opmerking dat het werk haar wel wat toe leek. Klasien hapte toe en zei: "Ik kan wel hulp gebruiken".

Zo rolde Janna het vrijwilligerswerk voor de CazemierBoerderij in. Doordat Ton, haar echtgenoot, dagelijks op markten stond, en ook Janna vaak een dag of drie, werd ze vooral de zaterdagen ingeroosterd. Zelf vond ze dat geen punt, want dat zijn meestal de avonden van bruiloften en partijen, altijd dikke pret. Ton had de keuze om op zaterdagavond in zijn eentje televisie te kijken of zich anders te vermaken, of om mee te gaan naar de boerderij. Het werd het laatste.

Zaterdagmorgen half zeven op pad, werken tot vijf uur, douchen, eten en dan naar de CazemierBoerderij tot twee uur 's-nachts. Een afwisselend leven, ik neem er mijn petje voor af.

Omdat Janna parttime werkte in het marktwezen was zij regelmatig inzetbaar bij huwelijksluitingen en uitvaartdiensten. Bij uitvaarten in stemmige kleding, daar heeft Janna speciaal een zwarte outfit voor aangeschaft. "Wij zijn het visitekaartje van de CazemierBoerderij en daar hoort een gepaste uitstraling bij," vindt ze. Janna en Ton vinden herkenbaarheid in kleding belangrijk, je vertegenwoordigt een organisatie en je mag dan gezien worden, letterlijk en figuurlijk. Uniforme kleding is een aanrader.

Zeker bij bruiloften en partijen is het belangrijk dat de gasten weten wie de bediening en de baas is. Janna heeft al twee keer de autosleutels in beslag genomen van gasten die in kennelijk staat waren, zonder het zelf te beseffen. Ook verkopen Ton en Janna nee als gasten geen maat weten te houden of ze kondigen dan de laatste ronde aan.

Janna en Ton, een paar apart; Janna de organisator en Ton de doener, zij vullen elkaar aan. Voor hun beiden telt, alles moet goed geregeld zijn, beter te veel dan te weinig, een mooie aankleding met versiering en bloemetjes op de tafels, kortom: creëer gezelligheid en gastvrijheid. Belangrijk voor hen is dat de gasten blij en tevreden naar huis gaan.

Tot hun spijt is er nog veel onbekendheid bij de Tolberters over Fredewalda en de CazemierBoerderij. De vraag is: hoe kunnen we die vergroten. Een inspirerend gesprek met een echtpaar dat een hart heeft voor Tolbert en het lef heeft om zich daarvoor in te zetten.

Ton en Janna bedankt!

♦ Meindert Bouma

De unieke fotoverzameling van Bralt Hovinga (1937-2020)

Wat was hij trots op zijn enorme verzameling foto's. Met recht! Duizenden foto's, op de achterkant voorzien van relevante gegevens in zijn kenmerkend handschrift en gerubriceerd opgeslagen in een witte ladekast in zijn werkkamer, een kamer die de historie van zijn geliefd dorp Tolbert ademde. Als je een foto nodig had voor Oud Nieuws of een expositie dan wist Bralt feilloos de juiste te vinden. Hij was zuinig op zijn foto's en bewaakte zijn collectie stevig!

Bralt is in januari 2020 overleden.

Bralt Hovinga begon begin zestiger jaren van de vorige eeuw foto's te verzamelen die te maken hebben met Tolbert. Hij ging ook op pad om foto's te maken, hij was een uitstekende fotograaf. Hij bracht straten in beeld en telkens als er iets in het Tolberter straatbeeld veranderde pakte Bralt zijn camera en legde de situatie van vóór en ná de verandering vast. Zo werd de gebouwde historie van Tolbert en omgeving vastgelegd.

Bij de bouw van de maquette is het fotoarchief vaak geraadpleegd. In de collectie vinden we ook foto's van evenementen, het verenigingsleven, het onderwijs, de landbouw, wat al niet. En foto's van personen die een prachtig tijdsbeeld opleveren.

Deze collectie is onlangs, vijf jaar na de dood van Bralt, door zijn vrouw en kinderen overgedragen aan Stichting Oudheidkamer Fredewalda. De witte ladekast staat nu in de museumbibliotheek in het voorhuis van de CazemierBoerderij.

Wij zijn er blij mee. Dankjewel Sytske, Jan en Ineke.

Activiteiten

Wijziging data: de Kerstmarkt in de H.J.C.-Manege, waar ook de CazemierBoerderij altijd een drukbezochte kraam heeft, is een week vervroegd en wordt nu gehouden op **6 en 7 december**.

Zondag **7 december, 14.30 uur**, entree € 17,50 (incl. kopje koffie/thee): Try-outvoorstelling "Waar liggen de slingers?" door zanger Bert Hadders en journalist/schrijver Herman Sandman. Kaarten in voorverkoop via de ticketshop op www.cazemierboerderij.nl

Noteer al vast: schrijfster Annejet van Zijl wordt in de CazemierBoerderij geïnterviewd op zondag **22 februari 2026 om 14.30 uur** naar aanleiding van haar nieuwste boek "De zwevende wereld: De verbonden levens van Franz von Siebold en Kusumoto Oine". I.s.m. Boekhandel Daan Nijman.

TOLBERTER ERF

Informatieblad van de Stichtingen CazemierBoerderij en Oudheidkamer Fredewalda

Bezoekadres:

CazemierBoerderij
Hoofdstraat 27
9356 AT Tolbert

Verhuur zalen en boerderij:

Telefoon 0594-51 24 48
Mobiel 06-21 30 64 80
E-mail info@cazemierboerderij.nl
www.cazemierboerderij.nl

Oudheidkamer en rondleidingen:

T.A. Koops-Klungers
Telefoon 0594-51 31 10
E-mail info@fredewalda.nl
www.fredewalda.nl

Secretariaat:

D.J. Amesz-Kolkman
Weth. Iwe Hutstraat 132
9351 RL Leek
Telefoon 0594-51 70 23

Bankrelatie IBAN:

NL77 RABO 0335 1800 35

Redactie:

Greet Atsma-Alberda
Meindert Bouma
Jur Engels

Redactie-adres:

J. Engels
Dokter Mansholtweg 8
9356 BH Tolbert
Telefoon 0594-51 68 34
Mobiel 06-30 12 47 02
E-mail jur.engels@planet.nl